

Mål T-276/02

Forum 187 ASBL

mot

Europeiska gemenskapernas kommission

”Statligt stöd — Skattesystem — Befintligt stöd — Beslut om inledande
av ett förfarande enligt artikel 88.2 EG — Rättsverkningar —
Avsaknad — Avvisning”

Förstainstansrättens beslut (andra avdelningen i utökad sammansättning) av
den 2 juni 2003 II-2078

Sammanfattning av beslutet

1. *Talan om ogiltigförklaring — Rättsakter mot vilka talan kan väckas — Begrepp — Rättsakter som har tvingande rättsverkningar — Mellankommande åtgärder som, i fråga om statligt stöd, har självständiga rättsverkningar — Kan upptas till sakprövning*
(Artiklarna 88 EG och 230 EG)

2. *Statligt stöd — Kommissionens beslut att inleda ett formellt granskningsförfarande beträffande statliga åtgärder som provisoriskt klassificerats som befintligt stöd — Verkningar — Åsidosättande av rättssäkerheten mot bakgrund av tidigare beslut av kommissionen att det inte förekommer något statligt stöd — Föreligger inte (Artikel 88.2 och 88.3 EG; rådets förordning nr 659/1999, artikel 7.2)*
3. *Gemenskapsrätt — Principer — Rätten att väcka talan vid domstol — Huruvida ett beslut att inleda det formella granskningsförfarandet avseende en statlig åtgärd som provisoriskt klassificerats som befintligt stöd kan underställas kontroll av gemenskapsdomstolarna — Avvisning (Artikel 88.2 EG)*

1. Rättsakter eller beslut som kan bli föremål för en talan om ogiltigförklaring i den mening som avses i artikel 230 EG utgörs av åtgärder som medför tvingande rättsverkningar som kan påverka sökandens intressen genom att på ett väsentligt sätt förändra dennes rättsliga ställning. När det rör sig om rättsakter eller beslut som utarbetas i flera skeden, i synnerhet efter ett internt förfarande, är det i princip endast de åtgärder som efter detta förfarande slutgiltigt fastslår institutionens ställningstagande som utgör en rättsakt som kan angripas, med undantag för mellankommande åtgärder som syftar till att förbereda det slutliga beslutet.

statligt stöd, rättsakter som kan bli föremål för talan.

(se punkterna 39—41)

Mellankommande förberedande åtgärder som har självständiga rättsverkningar i förhållande till det slutliga beslutet utgör dock, när det gäller

2. Beslut att inleda det formella granskningsförfarandet enligt artikel 88.2 EG beträffande nationella åtgärder som klassificerats som befintligt stöd har inte sådana självständiga rättsverkningar som i fråga om nytt stöd följer av den uppskjutande verkan av artikel 88.3 sista meningen EG, och denna klassificering är av provisorisk karaktär. Enligt artikel 7.2 i förordning nr 659/1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 88 EG är det möjligt för kommissionen att avsluta det formella granskningsförfarandet med ett beslut i vilket det slås fast att åtgärden i fråga, i

motsats till den klassificering som gjorts då förfarandet inleddes, inte utgör ett stöd.

aktuella åtgärderna följer av de förstnämnda besluten.

(se punkterna 43—46)

Den preliminära ståndpunkten att det ifrågasatta systemet utgör ett befintligt stöd kan inte förlora sin provisoriska karaktär på den grunden att kommissionen redan har föreslagit den berörda medlemsstaten lämpliga åtgärder. Även om ett sådant förslag innebär att kommissionen på grundval av medlemsstatens yttranden har dragit slutsatsen att det ifrågasatta systemet innebär ett oförenligt befintligt stöd är slutsatsen i sig provisorisk. Det kan således inte anses att kommissionens tidigare beslut att åtgärderna inte utgjorde stöd återtas genom beslutet att inleda det formella granskningsförfarandet och inte heller att detta innebär ett åsidosättande av rättssäkerheten som enligt en ekonomisk aktör som omfattas av de

3. Principen att alla personer har rätt till ett verksamt rättsligt skydd av rättigheter enligt gemenskapsrätten kan inte innebära ett krav på att ett beslut att inleda det formella granskningsförfarandet, som inte har några rättsverkningar, skall kunna underställas kontroll av gemenskapsdomstolarna. Ett sådant beslut, som inte har några rättsverkningar, kan nämligen inte innebära ett åsidosättande av en rättighet enligt gemenskapsrätten.

(se punkt 50)